

νά τοῦ εὐρίσκειται ἓνα περιγάρδιν μὲ ρουδιές μέσαν ἀπὲ γονικόν του εὐρισκόμενο εἰς τὴν Ἐπά / νω Ποταμιὰ εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῆς Πηγῆς σύνμπλιο τοῦ μύλου τοῦ / ποτὲ / Ἰάκωβου Μπανγγάλου καὶ τοῦ ποταμοῦ / τὸ ὁποῖον πρᾶμα ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνει τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Ἰωάννη ο δι / ἄ μισάρικον μπαντοτινὸν μὲ τοῦτον νά τοῦ δώσῃν ὁ μαστρὸ Ἰωάννης τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ τέσσερα ρεάλια εἰς διορί / α χρόνους δύοον καὶ δίνοντάς του τα νά γροικᾶται τὸ ἓνα τετάρτι τοῦ αὐτοῦ πραιμάτου ἐδικόν του καὶ νά / πηγαίνῃ παιδίω παιδιῶν τος κατὰ τὴν τάξιν ὀλωνῶν τῶν παντοτινῶν, εἰ δὲ καὶ δὲν ἤθελεν νά δώσῃν / τὰ ἄνωθεν τέσσεραν ρεάλια εἰς τοὺς δύο χρόνους νά τᾶχῃ πάλι καὶ νά τὸ κρατῇ τὸ αὐτὸν πρᾶμα / παντοτινὸν ἕως τὴν ζωὴν του καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του νά μένη πάλι τὸ πρᾶμα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ / ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ νά τὸ κάνῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται, εἰ δὲ καὶ δώσῃν τὰ τέσσερα ρεάλια ὡς ἄνωθεν / νά τᾶχῃ πάντα παντοτινὸν παιδιῶν παιδιῶν τος καὶ νά μετεχένου πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ / αὐτοῦ πραιμάτου πραιμετάροντας ὁ αὐτὸς μαστρὸ Ἰωάννης ὅτι τὸ αὐτὸν πρᾶμα νά τὸ καλλιερᾶ καὶ νά / τὸ ἀναστήσῃν καὶ νά τὸ δουλεύῃν καὶ νά τὸ σπέρνῃ στὴν ἄραν τοῦ καλοκαιρινὸν διατὶ χειμωνικὸν δὲν κάνει / μόνον ποτιστικὸν καὶ ἔτζι ὅ, τι ζαπεστεῖται ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμει νιτράδα τὸ αὐτὸν πρᾶμα / νά μοιράζεσαι εἰς τὴν μέσην τος ἴσια πρὸς ἴσια καὶ νά φέρνῃ τὴν μισάρικον τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ εἰς τὸ σπίτιν / του ὁ κοπιαστής μὲ ὄμοδες τὸν βάνοντας καὶ ἀλληλογία ὁ ἀνηλογήσας νά πληρώσῃ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια [...] / καὶ πάλι ἡ παρῶν νά ἔχῃν τὸ κρῶμα καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ ὁποῖοι ἀπογράφου ὑπὸ χεῖρός τος.

- / — παπᾶ Ἰωάννης Φρακουλάκης μάρτυρας
- / — παπᾶ Γεώργης παρῶν ἐστέργω.
- / — Γιώργης Σορόπουλος μάρτυρας
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

901

Μισιάρικο

φ. 477^v

/ Φ 514

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου πρώτη εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ [τοῦ ὑπο] / γράφοντος νοτάριου ἐνεφρνίστησαν τὰ κάτωθεν δύο μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ εὐλ / ἀβέστατος [...] / κύρ Γεώργιος Μελισσουργός τὸ δὲ

ἕτερον μέρος ὁ κύρ Δημήτρης Κανταμπίτης λέγοντας [ὁ ἄνω] / θεν ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ εὐρίσκονται τῆς ἐκκλησίας του τῆς κυρίας Θεο[σκέ] / παστης κάποια χωράφια εἰς τὸ μέρος τοῦ παπᾶ λεγόμενα στοῦ Κουτούκαρη τὸ Λάκκον στὴ βορεινὴ [με] / ριά εἰς τὴν θάλασσαν κοντὰ καὶ ἀπὸ πανωθιὸ εἶναι τὰ χωράφια τοῦ μισέρ Κωνσταντῆ Μπάφου καὶ μισέρ [Τζωρ] / τζέτου Κοντοπίδην τὰ ὁποῖα χωράφια ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς τὰ δίνει τοῦ ἄνωθεν κύρ Δη[μή] / τρη ο διὰ μισάρικα παντοτινὰ χωρὶς καμμιᾶς λογιῆς πληρωμὴν μόνον μὲ τὶς μόδους καὶ [κον] / τετζιόνες ὅπου ὁ αὐτὸς κύρ Δημήτρης ὑπόσχεται νὰ κάμη μέσαν εἰς τὰ αὐτὰν χωράφια / τὶς ταιριασμοὺς ὅπου ἀνάμεσόν τος ἐταιριάσασιν ἡγου ὁ αὐτὸς κύρ Δημήτρης ὑπόσχεται [] / λεγόμενα χωράφια νὰ τὰ ἀξανκλίσην καὶ νὰ τὰ παστρέψην ὅπου ἔχουσιν κλαδὶ καὶ νὰ τὰ [νοι] / κοκυρέψην ὡς καλὸς νοικοκύρης καὶ νὰ τὰ σπέρνη χειμωνικὰ καὶ καλοκαιρινὰ ὅποτε γίνου[ν] / τὰ ἀποδέλοιπα τοῦ τόπου μὲ σπόρους ἐδικούς του ὁ κοπιαστὴς τόσον τὸν χειμωνικὸν ὡσὰν καὶ τὸν [κα] / λοκαιρινὸν καὶ εἰς τὴν νιτράδαν ὅπου ἤθελεν ζαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεός νὰ κάμου τὰ λεγόμενα [χω] / ράφια τόσον χειμωνικὸν ὡσὰν καὶ καλοκαιρινὸν νὰ μοιράζεται εἰς τὴ μέσην τος ἴσια πρὸς [ἴ] / σια χωρὶς κανέναν ἔγγικον καὶ εἰς τὴν μπάρτη ὅπου ἤθελεν ἀγγίξειν τοῦ νοικοκυροῦ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστὴς νὰ τὴ χώνη καὶ νὰ τὸ ξεχώνη καὶ νὰ πηγαίη τὴν μπάρτη τοῦ νοικοκυροῦ / εἰς τὸ σπίτι τοῦ μὲ ἐδικές του ὄξοδες ὁ κοπιαστὴς καὶ νὰ παίρνη θέλημα πάντα ὁ κοπιαστὴς τοῦ νοικοκυροῦ σὲ θέρος καὶ εἰσὲ ἄλῳνι βγάνοντας ἀπὸ τὴν μέσην τὸ πέπτον τῆς βασιλεί / ας καὶ τὸ ἀποδέλοιπον νὰ μοιράζεται ὡς ἄνωθεν τὰ ὁποῖα χωράφια εἶναι ἐλευθεραν παν / τολεύτεραν ἀπὸ πᾶσαν ἄλλα δοσίματα ἐξόχος τὸ βασιλικὸν δόσιμον καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν / κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς ἄνωθεν προμετάρειν ὁ αὐτὸς κύρ Δημήτρης νὰ / τᾶχην καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παιδίαν του παιδίων μὲ τοὺς νοικοκυροὺς τοῦ ἄνωθεν μοναστη / ριοῦ, εἰ δὲν καὶ δὲν ἤθελε τὰ κἀνη καλὰ ὡς προμετάρειν νὰ τὰ θεωροῦσιν δύο καλοὶ / γεωργοὶν καὶ ἂν εἶναι καλὰ καμωμένα καὶ νοικοκυρεμένα νὰ τᾶχη πάντα ὡς ἄνωθεν, εἰ δὲ / καὶ ποῦσιν πὼς εἶναι κακὰ νοικοκυρεμένα καὶ ἄτακτα νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνη / καὶ ἂν ἔχην καὶ ὄξοδον μέσαν καὶ διὰ τὸν ἐφετινὸν χρόνον διὰ ἓνα πρῶτον νὰ σπείρην ὅ,τιν μπο / ρῆν καὶ τοὺς ἀποδέλοιπους νὰ γίνεταί ὡς ἄνωθεν γράφομε. "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος / παντικίου βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦν ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἢτοι ρεάλια 10 / ὁ ἄ / λληλογήσας καὶ ἔβγην ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν πάτους καὶ ταιριασμοὺς νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ πάλι ἢ παρῶν / νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κά / τωθεν γεγραμμένων ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς ὑπὸ χειρὸς του εἰς ἀσφάλεια.

/ — Ἀμβρόσιος ἱερομόναχος Κόκκος μάρτυρας στὰ ἄνωθε

- / — Ζαχαρίας Γριμπίας μάρτυρας στάνωθε
 / — παπᾶ Γεώργιος Μελισσουργός στέργω και βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

902

Ἐξόφληση

φ. 478^Γ

/ Ἐβγαλμένο Φ 515

/ [+ Εἰς δό]ξαν Χριστοῦ ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου πρώτην τὴν σήμερον ἡ κερά Σοφία χήρα γυνὴ / [τοῦ] ποτὲ καρακύρην Κωνστατῆν Μιριαβάλε λέγειν και ὁμολογᾶ πὼς ἀπάνω εἰς τὴν διαφορὰ ἡμεῶν / [εἶ]χεν νὰ κάμην διὰ τὸ καράβιν ὁποῦ εἶχεν ὁ συνβίος της με τὸν μπαστᾶ παρακαλιστόν και μισέρ / Νικολὸν Σινγάλαν ἔβαλαν ἀλμπίτρους και εἰς τὰ ὅσαν ἐπυφασίσασιν οἱ λεγόμενοι ἀλμπί[τροι] / ὅλα τὰ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας της ἡ αὐτὴν κερά Σοφία με τὰ ἀρφανά και ὁ ἀδελφός της ὁ / μισέρ Γεωργάκης λέγειν ἡ αὐτὴν κερά Σοφία πὼς ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄνωθεν ποῦ ἐπυφασίσασιν οἱ ἀλ / μπίτροιν μήτε ἐπυφασίσασιν μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον μήτε ἔχειν τίποτις εἰς τὸ χέρι του ἀλλὰ αὐ / τὴν ὡς νοικοκυρὰν ὁποῦ ἦτον αὐτὴν τὰ ἔλαβε με τὰ παιδίαν της και ὁ ἀδελφός της δὲν ἔ / χει νὰ κάμη μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μήτε βαστᾶ της καμμιᾶς / λογιῆς πρᾶμα. Οὕτως μαρτυρᾶ ἡ ἄνωθεν κερά Σοφία και εἰς βεβαίωσιν βάζειν και ἀξιόπι / στους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χεῖρός τος.

- / — Ἰωάννης Διασορηνός μάρτυρας στὰ ἄνωθεν —
 / — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —
 / — Φρατζέσκος Κουμοῦλος μάρτυρας —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

